Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

9. června 2022 *

„Řízení o předběžné otázce – Nařízení (EHS) č. 2913/92 – Celní kodex Společenství – Článek 30 odst. 2 písm. a) a b) – Celní hodnota – Určení hodnoty transakce u podobného zboží – Databáze zřízená a spravovaná vnitrostátním celním orgánem – Databáze zřízené a spravované celními orgány jiných členských států a útvary Evropské unie – Stejné nebo podobné zboží vyvážené do Unie ‚ve stejnou dobu nebo přibližně ve stejnou dobu' "

Ve věci C-187/21,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Kúria (Nejvyšší soud, Maďarsko) ze dne 4. února 2021, došlým Soudnímu dvoru dne 25. března 2021, v řízení

FAWKES Kft.

proti

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení E. Regan, předseda senátu, I. Jarukaitis, M. Ilešič, D. Gratsias (zpravodaj) a Z. Csehi, soudci,

generální advokátka: T. Ćapeta,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za FAWKES Kft. L. P. Maruzsem, ügyvéd,

– za maďarskou vládu M. Z. Fehérem a K. Szíjjártó, jako zmocněnci,

– za španělskou vládu I. Herranz Elizaldem a S. Jiménez Garcíou, jako zmocněnci,

– za francouzskou vládu G. Bainem a A.-L. Desjonquères, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: maďarština.

– za finskou vládu M. Pere, jako zmocněnkyní,

– za Evropskou komisi B. Béresem a F. Clotuche-Duvieusart, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. 1992, L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 82/1997 ze dne 19. prosince 1996 (Úř. věst. 1997, L 17, s. 1; Zvl. vyd. 02/08, s. 179) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000 ze dne 16. listopadu 2000 (Úř. věst. 2000, L 311, s. 17; Zvl. vyd. 02/10, s. 237) (dále jen „celní kodex“).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností FAWKES Kft. a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (odvolací ředitelství státní daňové a celní správy, Maďarsko) (dále jen „maďarský celní orgán“) ve věci rozhodnutí, kterým tento orgán určil na základě čl. 30 odst. 2 písm. b) celního kodexu celní hodnotu textilních výrobků pocházejících z Číny (dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

Celní kodex

3 Celní kodex byl zrušen a nahrazen nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. 2013, L 269, s. 1, a oprava Úř. věst. 2013, L 287, s. 90). Na základě čl. 286 odst. 2 posledně uvedeného nařízení ve spojení s jeho čl. 288 odst. 2 však zůstal celní kodex použitelný do 30. dubna 2016.

4 Osmý bod odůvodnění celního kodexu zní:

„[…] [P]ři přijímání prováděcích opatření k tomuto kodexu je třeba věnovat nejvyšší pozornost tomu, aby se zabránilo jakýmkoliv podvodům nebo nesrovnalostem, které by měly nepříznivý dopad na obecný rozpočet [Evropské unie]“.

5 Článek 6 odst. 3 tohoto kodexu stanoví:

„Písemná rozhodnutí celních orgánů, jimiž se žádosti zamítají nebo která jsou v neprospěch osob, jimž jsou určena, musí obsahovat odůvodnění.“

6 Článek 29 odst. 1 uvedeného kodexu stanoví:

„Celní hodnotou dováženého zboží je hodnota transakce, to je cena, která byla nebo má být skutečně zaplacena za zboží prodané pro vývoz na celní území Společenství, případně upravená podle článků 32 a 33 […]“

7 Článek 30 odst. 1 a 2 téhož kodexu stanoví:

„1. Nemůže-li být celní hodnota určena podle článku 29, určí se postupně podle odst. 2 písm. a), b), c) a d), a to podle prvního z těchto písmen, podle něhož ji lze určit […].

2. Celní hodnotou určenou podle tohoto článku je

a) hodnota transakce u stejného zboží prodávaného pro vývoz do Společenství a vyváženého ve stejnou dobu nebo přibližně ve stejnou dobu jako zboží, které je hodnoceno;

b) hodnota transakce u podobného zboží prodávaného pro vývoz do Společenství a vyváženého ve stejnou dobu nebo přibližně ve stejnou dobu jako zboží, které je hodnoceno;

c) hodnota založená na jednotkové ceně, za kterou se dovážené zboží nebo stejné nebo podobné zboží prodává ve Společenství v největším úhrnném množství osobám, které nejsou ve spojení s prodávajícími;

d) hodnota vypočtená jako součet

– nákladů na materiál a výrobu nebo jiné zpracování, které jsou vynaloženy na produkci dováženého zboží, nebo hodnoty těchto položek,

– částky pro zisk a všeobecné výdaje ve výši, kterou producenti v zemi vývozu obvykle zahrnují do prodejů zboží téže povahy nebo téhož druhu jako hodnocené zboží určené k vývozu do Společenství,

– nákladů na všechny položky uvedené v čl. 32 odst. 1 písm. e) nebo jejich hodnoty.“

8 Článek 31 odst. 1 celního kodexu stanoví:

„Nemůže-li být celní hodnota dováženého zboží určena podle článků 29 nebo 30, určí se na základě údajů dostupných ve Společenství s použitím vhodných prostředků slučitelných se zásadami a obecnými ustanoveními

– dohody o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994;

– článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994,

a

– této kapitoly.“

9 Článek 78 tohoto kodexu zní takto:

„1. Po propuštění zboží mohou celní orgány z úřední povinnosti nebo na žádost deklaranta celní prohlášení přezkoumat.

2. Po propuštění zboží mohou celní orgány kontrolovat obchodní doklady a jiné údaje vztahující se k dovozním nebo vývozním operacím se zbožím nebo k následným obchodním operacím s týmž zbožím s cílem ujistit se o správnosti údajů obsažených v celním prohlášení. Kontrolu lze

provést u deklaranta nebo jiné osoby, která se přímo nebo nepřímo obchodně podílí na uvedených operacích, nebo jiné osoby, která má v držení zmíněné doklady a údaje pro obchodní účely. Celní orgány mohou rovněž kontrolovat zboží, pokud ještě může být předloženo.

3. Nasvědčují-li výsledky kontroly celního prohlášení nebo kontroly po propuštění zboží, že předpisy upravující daný celní režim byly použity na základě nesprávných nebo neúplných údajů, přijmou celní orgány v souladu s případnými právními předpisy opatření nezbytná k nápravě, přičemž vezmou v úvahu nové skutečnosti, které mají k dispozici.“

10 Článek 221 odst. 3 a 4 uvedeného kodexu stanoví:

„3. Sdělení dlužníkovi nelze provést po uplynutí lhůty tří let ode dne vzniku celního dluhu. Běh této lhůty se staví ode dne podání opravného prostředku ve smyslu článku 243 po dobu trvání řízení o opravném prostředku.

4. Vznikne-li celní dluh v důsledku činu, který byl v době, kdy byl spáchán, trestný, může být výše dluhu sdělena dlužníkovi za podmínek stanovených platnými předpisy i po uplynutí tříleté lhůty uvedené v odstavci 3.“

Prováděcí nařízení

11 Hlava V nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení č. 2913/92 (Úř. věst. 1993, L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3), ve znění nařízení Komise (ES) č. 3254/94 ze dne 19. prosince 1994 (Úř. věst. 1994, L 346, s. 1; Zvl. vyd. 02/05, s. 326) (dále jen „prováděcí nařízení“), je nadepsána „Celní hodnota“ a zahrnuje články 141 až 181a tohoto nařízení.

12 Článek 142 prováděcího nařízení stanoví:

„1. Ve smyslu této hlavy se rozumí

[…]

c) ‚stejným zbožím‘ zboží vyrobené v téže zemi, které je stejné ve všech ohledech, včetně fyzických znaků, jakosti a vzhledu [pověsti]. Drobné rozdíly nevylučují, aby zboží, které jinak odpovídá vymezení, bylo považováno za stejné;

d) ‚podobným zbožím‘ zboží vyrobené v téže zemi, které, přestože není stejné ve všech ohledech, má obdobné vlastnosti a obdobné materiálové složení, které mu umožňuje plnit stejné funkce a být obchodně zaměnitelné; při stanovení, zda lze zboží považovat za podobné, se kromě jiného přihlíží k jakosti zboží, jeho pověsti a existenci ochranné známky;

[…]“

13 Článek 150 tohoto nařízení zní takto:

„1. Pro účely čl. 30 odst. 2 písm. a) [celního kodexu] (hodnota transakce u stejného zboží) se celní hodnota určuje na základě hodnoty transakce u stejného zboží prodávaného pro vývoz na stejné obchodní úrovni v zásadně stejném množství jako hodnocené zboží. […]

3. Jestliže se podle tohoto článku určí více než jedna hodnota transakce u podobného zboží, použije se k určení celní hodnoty dováženého zboží nejnižší z těchto hodnot.

4. Pro účely tohoto článku se hodnota transakce u zboží, které vyrobila jiná osoba, použije pouze v případě, že nelze určit podle odstavce 1 hodnotu transakce u podobného zboží, které vyrobila táž osoba, která vyrobila hodnocené zboží.

5. ‚Hodnotou transakce dováženého podobného zboží' pro účely tohoto článku se rozumí celní hodnota, která již byla určena podle článku 29 [celního kodexu] a která obsahuje úpravy podle odstavců 1 písm. b) a 2 tohoto článku."

14 Článek 151 uvedeného nařízení stanoví:

„1. Pro účely čl. 30 odst. 2 písm. b) [celního kodexu] (hodnota transakce u podobného zboží) se celní hodnota určuje na základě hodnoty transakce u podobného zboží prodávaného pro vývoz na stejné obchodní úrovni v zásadně stejném množství jako hodnocené zboží. […]

[…]

3. Jestliže [se] podle tohoto článku určí více než jedna hodnota transakce u podobného zboží, použije se k určení celní hodnoty dováženého zboží nejnižší z těchto hodnot.

4. Pro účely tohoto článku se hodnota transakce u zboží, které vyrobila jiná osoba, použije pouze v případě, že nelze určit podle odstavce 1 hodnotu transakce u podobného zboží, které vyrobila táž osoba, která vyrobila hodnocené zboží.

5. ‚Hodnotou transakce dováženého podobného zboží' pro účely tohoto článku se rozumí celní hodnota, která již byla určena podle článku 29 [celního kodexu] a která obsahuje úpravy podle odstavců 1 písm. b) a 2 tohoto článku."

15 Článek 181a prováděcího nařízení stanoví:

„1. Celní orgány nemusí nezbytně určovat celní hodnotu dováženého zboží podle hodnoty transakce, pokud v souladu s postupem uvedeným v odstavci 2 mají odůvodněné pochybnosti, zda uváděná hodnota odpovídá celkové částce zaplacené nebo splatné podle článku 29 [celního kodexu].

2. Pokud mají celní orgány pochybnosti zmíněné v odstavci 1, mohou v souladu s čl. 178 odst. 4 požádat o doplňkové informace. Pokud pochybnosti trvají, musí celní orgány před přijetím konečného rozhodnutí vyrozumět dotyčnou osobu, a to písemně, jsou-li o to požádány, o důvodech těchto pochybností a poskytnout jí přiměřenou příležitost k odpovědi. Konečné rozhodnutí s odůvodněním se sdělí příslušné osobě písemně."

Nařízení č. 515/97

16 Nařízení Rady (ES) č. 515/97 ze dne 13. března 1997 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí za účelem zajištění řádného používání celních a zemědělských předpisů (Úř. věst. 1997, L 82, s. 1; Zvl. vyd. 02/08, s. 217), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 766/2008 ze dne 9. července 2008 (Úř. věst. 2008, L 218, s. 48) (dále jen „nařízení č. 515/97“), stanoví v čl. 1 odst. 1:

„Toto nařízení stanoví podmínky, za kterých správní orgány příslušné k uplatňování celních a zemědělských předpisů v členských státech spolupracují mezi sebou navzájem a s Komisí, aby zajistily dodržování uvedených předpisů v rámci systému Společenství.“

17 Hlava I tohoto nařízení se týká pomoci na požádání a hlava II spontánní pomoci.

18 Hlava V uvedeného nařízení, nadepsaná „Celní informační systém [(CIS)]“, obsahuje kapitolu 2, nadepsanou „Provoz a využívání CIS“, která obsahuje článek 24 tohoto nařízení, který stanoví:

„Základem CIS je centrální databáze a přístupná přes terminály v každém členském státě a v Komisi. Obsahuje výlučně data nezbytná k plnění jeho cíle uvedeného v čl. 23 odst. 2, včetně osobních údajů, v těchto kategoriích:

[…]

g) zajištěné, zabrané nebo propadlé zboží;

[…]“

Prováděcí nařízení (EU) 2016/346

19 Bod 1 odůvodnění prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/346 ze dne 10. března 2016, kterým se určují položky, jež se mají zahrnout do celního informačního systému (Úř. věst. 2016, L 65, s. 40), uvádí:

„Účelem [CIS] je napomáhat příslušným orgánům při předcházení, vyšetřování a stíhání operací, které jsou v rozporu s celními nebo zemědělskými předpisy. K dosažení tohoto cíle příslušné orgány členských států vkládají do systému informace o relevantních událostech, například o zajištěném nebo zadrženém zboží. Aby mohl CIS i nadále sloužit potřebám příslušných orgánů, je třeba aktualizovat seznam položek, které v něm mají být obsaženy.“

Právní úprava statistik o zahraničním obchodu

20 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 ze dne 6. května 2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1172/95 (Úř. věst. 2009, L 152, s. 23), v čl. 3 odst. 1 stanoví:

„Statistika zahraničního obchodu zaznamenává dovoz a vývoz zboží.

[…]

Dovoz je členskými státy zaznamenáván, pokud zboží vstoupí na statistické území Společenství podle jednoho z těchto celních režimů stanovených celním kodexem:

a) propuštění do volného oběhu včetně režimu konečného užití;

b) aktivní zušlechťovací styk;

[…]“

21 Článek 4 odst. 1 tohoto nařízení stanoví:

„Zdrojem údajů pro záznamy o dovozu a vývozu zboží podle čl. 3 odst. 1 je celní prohlášení, včetně případných úprav nebo změn statistických údajů, které jsou výsledkem rozhodnutí celních orgánů týkajících se prohlášení.“

22 Článek 5 odst. 1 uvedeného nařízení stanoví:

„Členské státy získávají ze záznamů o dovozu a vývozu zboží podle čl. 3 odst. 1 tyto soubory údajů:

[…]

c) statistická hodnota zboží na státní hranici dovážejících nebo vyvážejících členských států;

[…]“

23 Článek 6 nařízení č. 471/2009 stanoví:

„1. Členské státy sestaví za každé měsíční referenční období statistiku dovozu a vývozu zboží vyjádřených v ceně a množství podle:

a) kódu zboží;

b) dovážejících nebo vyvážejících členských států;

c) partnerských zemí;

d) statistického postupu;

e) povahy transakce;

f) preferenčního zacházení při dovozu;

g) druhu dopravy.

[…]“

24 Článek 8 tohoto nařízení stanoví:

„1. Členské státy předají Komisi (Eurostatu) statistiku uvedenou v čl. 6 odst. 1 nejpozději do 40 dnů po skončení každého měsíčního referenčního období.

Členské státy zajistí, aby statistika obsahovala informace o veškerém dovozu a vývozu v příslušném referenčním období, a provedou úpravy, pokud záznamy nejsou dostupné.

[…]“

25 Nařízení Komise (EU) č. 113/2010 ze dne 9. února 2010, kterým se provádí nařízení č. 471/2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi, pokud jde o rozsah obchodu, definici údajů, sestavování statistiky obchodu podle podnikových ukazatelů a fakturační měny a o zvláštní zboží a pohyby (Úř. věst. 2010, L 37, s. 1) v čl. 4 odst. 1 a 2 stanoví:

„1. Statistická hodnota je založena na hodnotě, kterou má zboží v okamžiku a na místě přechodu hranic členského státu určení, pokud jde o dovoz, a členského státu skutečného vývozu, pokud jde o vývoz.

Statistická hodnota se vypočítá na základě hodnoty zboží uvedené v odstavci 2, v případě potřeby se upraví o náklady na dopravu a pojištění v souladu s odstavcem 4.

2. S ohledem na zásady oceňování stanovené v dohodě o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu (Dohoda WTO o celních hodnotách) je hodnota dovezeného nebo vyvezeného zboží:

a) v případě prodeje nebo nákupu cena, která byla nebo má být za dovezené nebo vyvezené zboží skutečně zaplacena, nikoliv však libovolná nebo fiktivní hodnota;

b) v ostatních případech cena, která by byla zaplacena v případě prodeje nebo nákupu.

Celní hodnota se použije, jestliže byla stanovena v souladu s celním kodexem pro zboží propuštěné do volného oběhu.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

26 Společnost FAWKES, navrhovatelka v původním řízení, dovezla v roce 2012 několikrát do Unie textilní výrobky pocházející z Číny. Maďarský celní orgán považoval hodnoty transakcí vykázané podle článku 29 celního kodexu za nepřiměřeně nízké. Vzhledem k tomu, že měl za to, že celní hodnotu těchto výrobků nelze určit na základě hodnoty transakce podle pravidla stanoveného v článku 29 tohoto kodexu nebo že nelze použít metody uvedené v jeho článku 30, použil za tímto účelem článek 31 uvedeného kodexu a přijal několik rozhodnutí, proti kterým navrhovatelka v původním řízení podala žaloby u příslušného vnitrostátního soudu.

27 Jak vyplývá z vyjádření předložených jak navrhovatelkou v původním řízení, tak i maďarskou vládou, jež byla v tomto ohledu potvrzena písemnostmi ve spise předloženém Soudnímu dvoru, tato rozhodnutí byla příslušným vnitrostátním soudem zrušena. Maďarský celní orgán přijal nová rozhodnutí, která byla na základě opravných prostředků podaných navrhovatelkou v původním řízení rovněž zrušena. Tento orgán přijal poté sporné rozhodnutí, kterým byla stanovena celní hodnota podle čl. 30 odst. 2 písm. b) celního kodexu. Za tímto účelem použil údaje z vnitrostátní databáze za období 90 dnů, z nichž 45 připadalo na období před proclením a 45 po něm. Uvedený orgán nezohlednil další celní odbavení uskutečněná navrhovatelkou v původním řízení.

28 Na podporu své žaloby proti spornému rozhodnutí navrhovatelka v původním řízení zaprvé uvedla, že maďarský celní orgán měl pro stanovení celní hodnoty v souladu s čl. 30 odst. 2 písm. a) nebo b) celního kodexu využít databáze vedené u několika útvarů Unie, jako je generální ředitelství Evropské komise pro daně a celní unii (TAXUD), Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) a Eurostat, statistický úřad Evropské unie. Zadruhé neměl tento celní orgán vyloučit hodnoty transakcí týkající se jiných dovozů, které navrhovatelka v původním řízení uskutečnila do Maďarska a do jiných členských států, aniž byly příslušnými orgány zpochybněny. Zatřetí mělo být podle názoru navrhovatelky v původním řízení období zohledněné pro účely určení celní hodnoty delší než 90 dnů, které použil uvedený celní orgán.

29 Vzhledem k tomu, že vnitrostátní soud prvního stupně tuto žalobu zamítl, podala navrhovatelka v původním řízení kasační opravný prostředek ke Kúria (Nejvyšší soud, Maďarsko), který je předkládajícím soudem. Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatelka v původním řízení zopakovala své výtky vycházející z údajné povinnosti určit celní hodnotu na základě databází vedených v rámci Unie, zohlednit hodnoty transakcí u jiných dovozů uvedené navrhovatelky a použít relevantní období, které je delší než 90 dnů.

30 Podle předkládajícího soudu se musí vnitrostátní celní orgán při určování celní hodnoty na základě hodnoty transakce u stejného nebo podobného zboží ve smyslu čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) celního kodexu obrátit na celní orgány jiných členských států. K tomu uvádí, že z důvodu, že na úrovni Unie chybí databáze shromažďující nezbytné informace, musí být toto ustanovení vykládáno v tom smyslu, že umožňuje celnímu orgánu členského státu vyžádat si informace od svých protějšků z jiných členských států.

31 Dále má předkládající soud za to, že celní orgán nemusí zohlednit hodnoty transakcí použité u dřívějších proclení uskutečněných na žádost téhož dovozce, pokud existují pochybnosti o přijatelnosti těchto celních hodnot ve smyslu článku 29 celního kodexu. Předkládající soud má rovněž za to, že doba 90 dnů, zahrnujících 45 dnů před proclením a 45 dnů po něm, odpovídá pojmu „zboží vyvážené do Unie“ „ve stejnou dobu nebo přibližně ve stejnou dobu jako zboží, které je hodnoceno“, ve smyslu čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) tohoto kodexu.

32 Za těchto podmínek se Kúria (Nejvyšší soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Musí být čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) [celního kodexu] vykládán v tom smyslu, že za celní hodnotu mohou a musí být považovány pouze hodnoty uvedené v databázi vytvořené na základě vlastních celních odbavení celního orgánu členského státu?

2) V případě záporné odpovědi na první otázku, je pro účely určení celní hodnoty podle čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) třeba obrátit se na celní orgány jiných členských států s cílem získat celní hodnotu podobného zboží uvedeného v jejich databázích, a/nebo je třeba nahlédnout do databáze [Unie] za účelem použití celních hodnot, které jsou v ní uvedené?

3) Lze čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) celního kodexu vykládat v tom smyslu, že za účelem určení celní hodnoty nelze zohlednit hodnoty transakcí vztahující se k vlastním transakcím žadatele o celní odbavení, i když nebyly zpochybněny vnitrostátním celním orgánem, ani celními orgány jiných členských států?

4) Musí být podmínka týkající se ‚stejné doby nebo přibližně stejné doby' stanovená v čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) nařízení č. 2913/92 vykládána v tom smyslu, že může být omezena na období ± 45 dnů před a po celním odbavení?"

K předběžným otázkám

K první a druhé otázce

33 Podstatou první a druhé otázky předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) celního kodexu musí být vykládán v tom smyslu, že při určování celní hodnoty podle tohoto ustanovení může celní orgán členského státu využít pouze údaje obsažené ve vnitrostátní databázi, do které vkládá údaje, a kterou spravuje, nebo zda musí použít informace od celních orgánů jiných členských států nebo unijních orgánů a útvarů, a v případě potřeby jim zaslat žádost za účelem získání dodatečných údajů pro toto určení.

34 Je třeba uvést, že účelem ustanovení unijního práva týkajících se celní hodnoty je zavedení spravedlivého, jednotného a neutrálního systému, který vylučuje používání svévolných nebo fiktivních celních hodnot. Celní hodnota tedy musí odrážet skutečnou hospodářskou hodnotu dováženého zboží, a proto musí zohledňovat všechny prvky tohoto zboží, které mají hospodářskou hodnotu (rozsudek ze dne 9. července 2020, Direktor na Teritorialna direkcia Jugozapadna Agencia „Mitnici", C-76/19, EU:C:2020:543, bod 34 a citovaná judikatura).

35 Kromě toho s ohledem na vztah subsidiarity, který existuje mezi různými metodami určení celní hodnoty uvedenými v čl. 30 odst. 2 písm. a) až d) celního kodexu, celní orgány musí vykázat řádnou péči při provádění každé z metod, které jsou postupně uvedené v tomto ustanovení, před tím, než mohou přijmout závěr o její nepoužitelnosti (rozsudek ze dne 9. listopadu 2017, LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, bod 52).

36 Pokud tedy celní orgán zamýšlí určit celní hodnotu podle čl. 30 odst. 2 písm. a) celního kodexu, musí založit posouzení na informacích týkajících se stejného zboží, které jsou uvedeny v čl. 142 odst. 1 písm. c) prováděcího nařízení, vyváženého ve stejnou dobu nebo přibližně ve stejnou dobu jako zboží, které je hodnoceno, a dodržet při tom ostatní podmínky stanovené v článku 150 posledně uvedeného nařízení, které se týkají zejména obchodní úrovně, na které je toto stejné zboží prodáváno, prodávaného množství, jakož i osoby, která je vyrobila.

37 Obdobně platí, že pokud celní orgán rozhodne, že celní hodnotu určí v souladu s čl. 30 odst. 2 písm. b) tohoto kodexu poté, co konstatuje, že metoda stanovená v čl. 30 odst. 2 písm. a) celního kodexu není použitelná, musí založit posouzení na informacích týkajících se podobného zboží, které jsou uvedeny v čl. 142 odst. 1 písm. d) prováděcího nařízení, vyváženého do Unie ve stejnou dobu nebo přibližně ve stejnou dobu jako zboží, které je hodnoceno, a dodržet při tom ostatní podmínky stanovené v článku 151 posledně uvedeného nařízení, které jsou totožné s podmínkami stanovenými v jeho článku 150.

38 V tomto kontextu jsou celní orgány s ohledem na povinnost řádné péče, která jim přísluší při provádění čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) celního kodexu, povinny konzultovat všechny zdroje informací a databáze údajů, které mají k dispozici, za účelem určení celní hodnoty co možná nejpřesnějším způsobem a co možná nejblíže skutečnosti (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 9. listopadu 2017, LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, bod 56, a ze dne 20. června 2019, Oribalt Rīga, C-1/18, EU:C:2019:519, bod 27).

39 V souladu s touto povinností musí každý celní orgán použít vnitrostátní databázi, kterou spravuje a do které vkládá údaje, pokud mu poskytuje informace nezbytné pro použití čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) celního kodexu prostřednictvím přijetí odůvodněného rozhodnutí v souladu s čl. 6 odst. 3 tohoto kodexu. Naproti tomu celní orgán není povinen snažit se systematicky z úřední povinnosti nebo na základě prosté žádosti o přístup ke zdrojům informací nebo databázím, které nepotřebuje pro účely použití čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) celního kodexu, zvláště pokud k těmto zdrojům informací nemá volný a bezprostřední přístup nebo pokud údaje v nich obsažené nemohou být zahrnuty do odůvodnění rozhodnutí přijatého na základě tohoto ustanovení.

40 V tomto ohledu je třeba uvést, že celní orgány vkládají do vnitrostátních databází údaje prostřednictvím celních prohlášení, která obdrží na základě celního kodexu. Z článku 3 odst. 1 druhého pododstavce ve spojení s čl. 4 odst. 1 nařízení č. 471/2009 konkrétně vyplývá, že členské státy jsou povinny zaznamenávat veškeré dovozy zboží vstupujícího na jejich území, které je součástí statistického území Unie ve smyslu čl. 2 písm. b) téhož nařízení, za použití celního prohlášení jako zdroje údajů pro záznamy. Ke statistickým údajům, které celní orgány zaznamenávají, patří podle čl. 5 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení statistická hodnota zboží na státní hranici dovážejícího členského státu, která je podle čl. 4 odst. 1 nařízení č. 113/2010 založena na hodnotě, kterou má zboží v okamžiku a na místě přechodu hranic členského státu určení při dovozu.

41 Takto vytvořené vnitrostátní databáze mohou tedy v zásadě odkazovat na informace nezbytné pro použití čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) celního kodexu. Navíc je každá z těchto vnitrostátních databází již ze své podstaty volně a bezprostředně přístupná celnímu orgánu dotyčného členského státu, který do ní vkládá údaje a spravuje ji.

42 Za těchto podmínek závisí případná povinnost celního orgánu členského státu, v němž dochází k proclení, aby použil údaje z databází zřízených a spravovaných celními orgány jiných členských států nebo unijními útvary, na tom, zda je dotyčný celní orgán schopen stanovit celní hodnotu způsobem, který je v souladu s čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) celního kodexu, a to za použití údajů, které má bezprostředně k dispozici. Pokud má tento orgán z databází, do nichž ukládá údaje a které spravuje, informace potřebné k tomuto účelu, nemají informace obsažené v databázích spravovaných jinými celními orgány nebo unijními útvary zvláštní užitek.

43 Volný a bezprostřední přístup ke každé z vnitrostátních databází je navíc vyhrazen pouze celnímu orgánu dotčeného členského státu, který do ní vkládá údaje a spravuje ji, takže partnerské orgány z jiných členských států z nich mohou čerpat informace pouze na základě žádosti podané podle nařízení č. 515/97.

44 Z článku 1 odst. 1 nařízení č. 515/97 totiž vyplývá, že toto nařízení stanoví podmínky, za kterých správní orgány členských států příslušné k uplatňování celních a zemědělských předpisů spolupracují mezi sebou navzájem a s Komisí, aby zajistily dodržování těchto předpisů. Tato pomoc je přitom poskytována buď na žádost v souladu s ustanoveními první hlavy tohoto nařízení, nebo spontánně v souladu s hlavou II uvedeného nařízení v situacích, které se odlišují od pouhé kontroly za účelem určení celní hodnoty.

45 Pokud údaje obsažené ve vnitrostátní databázi dotčeného členského státu postačují celnímu orgánu tohoto členského státu k určení celní hodnoty v souladu s čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) celního kodexu, mělo by za těchto okolností uložení povinnosti systematicky usilovat o čerpání údajů z databází spravovaných celními orgány jiných členských států za následek zbytečné ztížení každého kontrolního postupu, což by mohlo narušit dosažení cíle spočívajícího v boji proti

podvodům a jiným protiprávním jednáním ohrožujícím finanční zájmy Unie. Tento cíl, uvedený v článku 325 SFEU a v osmém bodě odůvodnění celního kodexu, totiž vyžaduje, aby celní kontroly byly ukončeny v přiměřené době umožňující účinný výběr cel v plném rozsahu [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. března 2022, Komise v. Spojené království (Boj proti podvodům s podhodnocováním), C-213/19, EU:C:2022:167, body 209 až 211 a citovaná judikatura].

46 Pokud jde o statistické údaje zaznamenávané na unijní úrovni, zejména ty, o nichž se zmiňují písemná vyjádření předložená Soudnímu dvoru, není jisté, že nutně obsahují informace, které by mohly být použity pro určení celní hodnoty podle čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) celního kodexu, a to z důvodu jejich souborné a důvěrné povahy.

47 V tomto ohledu je třeba uvést, že nařízení č. 515/97 zavádí na základě hlavy V celní informační systém, který sestává z centrální databáze přístupné přes terminály v každém členském státě a v Komisi. Z článku 24 písm. g) tohoto nařízení, jakož i z bodu 1 odůvodnění prováděcího nařízení 2016/346 však vyplývá, že příslušné orgány členských států vkládají do celního informačního systému informace o relevantních událostech, například o zajištěném nebo zadrženém zboží. Celní informační systém tedy nezaznamenává informace o jakémkoli celním odbavení na celním území Unie, z něhož by příslušné orgány každopádně mohly čerpat údaje nezbytné k určení celní hodnoty zboží v souladu s čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) celního kodexu.

48 Podobně z článků 5, 6 a 8 nařízení č. 471/2009 vyplývá, že členské státy předají Eurostatu souborné údaje o dovozech vyjádřených v ceně podle kódu zboží. Jak bylo přitom uvedeno v bodech 36 a 37 tohoto rozsudku, k určení celní hodnoty podle čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) celního kodexu je zapotřebí zkoumat takové prvky, jako jsou fyzické znaky, jakost a pověst, zaměnitelnost zboží, jakož i obchodní úroveň zohledněných prodejů.

49 Jak tedy tvrdí maďarská vláda, údaje předávané členskými státy Eurostatu podle nařízení č. 471/2009 nejsou podle všeho samy o sobě vhodné umožnit celnímu orgánu určit celní hodnotu v souladu s čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) celního kodexu.

50 Tak je tomu i v případě jakékoli databáze zřízené na úrovni Unie, která obsahuje informace celního významu, jako jsou celní sazby, pravidla původu, dodatečné daně a cla, dovozní postupy a formality, požadavky na výrobky, překážky obchodu a statistiky obchodních toků, avšak neposkytuje přesné informace umožňující určit celní hodnotu podle čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) celního kodexu.

51 Povinnost uvést odůvodnění, kterou mají celní orgány v rámci provádění celního kodexu, má navíc dopady na možnost využívat databáze spravované unijními útvary za účelem předcházení podvodům.

52 Podle čl. 6 odst. 3 celního kodexu totiž písemná rozhodnutí, která mají nepříznivé důsledky pro osoby, jimž jsou určena, musí celní orgány odůvodnit.

53 Povinnost uvést odůvodnění, která je uložena celním orgánům v rámci provádění celního kodexu, musí zaprvé umožňovat jasným a jednoznačným způsobem uvést důvody, které celní orgány vedly k odmítnutí jedné nebo několika metod určení celní hodnoty, v projednávané věci metody podle článku 29 celního kodexu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. listopadu 2017, LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, bod 44).

54 Zadruhé tato povinnost znamená, že uvedené orgány jsou povinny ve svých rozhodnutích stanovících výši dlužného dovozního cla uvést údaje, na základě kterých byla vypočtena celní hodnota zboží, v projednávané věci na základě čl. 30 odst. 2 celního kodexu, jednak aby se adresátovi rozhodnutí o této hodnotě umožnilo hájit jeho práva za co nejpříznivějších podmínek a rozhodnout se s plnou znalostí věci, zda je účelné podat proti takovému rozhodnutí žalobu, a jednak aby byly soudy plně schopny provést přezkum legality uvedeného rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. listopadu 2017, LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, bod 45).

55 I kdyby se důvěrné údaje pocházející z databáze, jejímž cílem je prostřednictvím metod statistického vyhledávání odhalovat obchodní modely, které by mohly představovat případy podvodu, mohly jevit jako užitečné pro určení celní hodnoty, nemohou být součástí odůvodnění vyžadovaného čl. 6 odst. 3 celního kodexu. Nelze tedy mít za to, že databáze, z níž tyto údaje pocházejí, je dostupná celním orgánům pro účely určení celní hodnoty ve smyslu čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) celního kodexu.

56 Úvahy uvedené v bodech 42 až 55 tohoto rozsudku však nebrání celnímu orgánu členského státu, aby se v závislosti na okolnostech každého případu a s ohledem na svou povinnost řádné péče obrátil na celní orgány jiných členských států nebo na unijní orgány a útvary s vhodnými žádostmi za účelem získání dodatečných informací, které potřebuje pro určení celní hodnoty (obdobně viz rozsudek ze dne 9. listopadu 2017, LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, bod 55), za předpokladu, že s nimi může být dotčený hospodářský subjekt seznámen podle čl. 6 odst. 3 celního kodexu.

57 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na první a druhou otázku odpovědět tak, že čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) celního kodexu musí být vykládán v tom smyslu, že při určování celní hodnoty podle tohoto ustanovení může celní orgán členského státu využít pouze údaje obsažené ve vnitrostátní databázi, do které vkládá údaje a kterou spravuje, a nemusí, jsou-li tyto údaje pro tyto účely dostatečné, použít informace od celních orgánů jiných členských států nebo unijních orgánů a útvarů, aniž je dotčena možnost, pokud tomu tak není, aby uvedený celní orgán zaslal těmto celním orgánům nebo unijním orgánům a útvarům žádost za účelem získání dodatečných údajů pro toto určení.

K třetí otázce

58 Podstatou třetí otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) celního kodexu musí být vykládán v tom smyslu, že celní orgán členského státu může při určení celní hodnoty vyloučit hodnoty transakcí týkající se jiných transakcí žadatele o celní odbavení, i když uvedené hodnoty nebyly zpochybněny tímto celním orgánem ani celními orgány jiných členských států.

59 Z článku 150 odst. 5 a čl. 151 odst. 5 prováděcího nařízení vyplývá, že hodnotou transakce stejného nebo podobného zboží se rozumí hodnota transakce jiného zboží, které je stejné nebo podobné hodnocenému zboží, která již byla určena podle článku 29 celního kodexu.

60 Tato ustanovení přitom nevylučují, aby pro účely určení celní hodnoty podle čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) celního kodexu ve vztahu ke konkrétnímu dovozu byly zohledněny hodnoty transakce stanovené podle článku 29 tohoto kodexu, které se týkají jiných dovozů uskutečněných týmž hospodářským subjektem.

61 Podle čl. 78 odst. 1 a 2 celního kodexu však celní orgán může po propuštění zboží přezkoumat celní prohlášení nebo kontrolovat obchodní doklady a jiné údaje vztahující se k dovozním operacím se zbožím, o které se jedná. Kromě toho z čl. 221 odst. 3 celního kodexu vyplývá, že jak původně, tak i po přezkumu či kontrole stanovená částka cla musí být sdělena dlužníkovi ve lhůtě tří let ode dne vzniku celního dluhu.

62 Konečně z čl. 181a prováděcího nařízení vyplývá, že pokud má celní orgán odůvodněné pochybnosti, že deklarovaná hodnota dováženého zboží odpovídá celkové za ně zaplacené nebo splatné částce, může odmítnout uváděnou cenu, pokud tyto pochybnosti trvají i poté, co případně požádal o předložení veškerých doplňkových informací nebo dokumentů a poskytl příslušné osobě přiměřenou příležitost vyjádřit svůj názor na důvody uvedených pochybností (rozsudek ze dne 16. června 2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, bod 31).

63 Ze všech ustanovení uvedených v bodech 59 až 62 tohoto rozsudku vyplývá, že pokud celní orgán členského státu určuje ohledně daného dovozu celní hodnotu podle čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) celního kodexu, může vyloučit celní hodnoty uvedené v celním prohlášení v souvislosti s jinými dovozy téhož hospodářského subjektu do uvedeného členského státu za podmínky, že je uvedený orgán předtím zpochybní podle čl. 78 odst. 1 a 2 celního kodexu ve lhůtách stanovených v článku 221 uvedeného kodexu a postupem podle článku 181a prováděcího nařízení.

64 Situace je odlišná, jestliže dotčený hospodářský subjekt odkazuje na hodnoty transakcí týkající se dovozů do jiných členských států. Vzhledem k tomu, že celní orgán členského státu nemůže ovlivnit rozhodnutí svých protějšků z jiných členských států ohledně použití článku 181a prováděcího nařízení ve vztahu k jednomu nebo několika dovozům, nemůže totiž skutečnost, že posledně uvedené orgány nezpochybnily dotčené hodnoty transakcí, sama o sobě bránit prvně uvedenému orgánu v posouzení věrohodnosti hodnot transakcí uváděných dovozcem. V takovém případě si tento orgán zachovává možnost vyloučit celní hodnoty deklarované v souvislosti s jinými dovozy, které uskutečnil tentýž hospodářský subjekt do jiných členských států, avšak za podmínky, že toto vyloučení odůvodní v souladu s čl. 6 odst. 3 celního kodexu odkazem na skutečnosti, které mají vliv na věrohodnost dotčených hodnot transakcí.

65 S ohledem na tyto úvahy je třeba na třetí otázku odpovědět tak, že čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) celního kodexu musí být vykládán v tom smyslu, že celní orgán členského státu může při určování celní hodnoty vyloučit hodnoty transakcí týkající se jiných transakcí žadatele o celní odbavení, i když uvedené hodnoty nebyly zpochybněny tímto celním orgánem ani celními orgány jiných členských států, za podmínky, že zaprvé stran hodnot transakcí týkajících se dovozů do tohoto členského státu je uvedený orgán předtím zpochybní podle čl. 78 odst. 1 a 2 celního kodexu ve lhůtě stanovené v jeho článku 221 a postupem podle článku 181a prováděcího nařízení a zadruhé v případě hodnot transakcí týkajících se dovozů do jiných členských států odůvodní tento celní orgán toto vyloučení v souladu s čl. 6 odst. 3 celního kodexu odkazem na skutečnosti, které mají vliv na jejich věrohodnost.

Ke čtvrté otázce

66 Podstatou čtvrté otázky předkládajícího soudu je, zda pojem vyvážené zboží „ve stejnou dobu nebo přibližně ve stejnou dobu“ jako zboží, které je hodnoceno, uvedený v čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) celního kodexu, musí být vykládán v tom smyslu, že při určování celní hodnoty podle tohoto ustanovení může celní orgán použít pouze údaje týkající se hodnot transakcí za období 90 dnů, z nichž 45 připadá na období před proclením a 45 po proclení zboží, které je hodnoceno.

67 Jak bylo uvedeno v bodě 34 tohoto rozsudku, cílem ustanovení týkajících se celních hodnot je zavedení spravedlivého, jednotného a neutrálního systému, který vylučuje používání svévolných nebo fiktivních celních hodnot. Celní hodnota musí tedy odrážet skutečnou hospodářskou hodnotu dováženého zboží, a proto musí zohledňovat všechny prvky tohoto zboží, které mají hospodářskou hodnotu.

68 V této souvislosti jsou celní orgány povinny, jak bylo uvedeno v bodě 38 tohoto rozsudku, nahlížet do všech jim dostupných zdrojů informací a databází, za účelem určení celní hodnoty co možná nejpřesnějším způsobem a co možná nejblíže skutečnosti.

69 Povinnost celních orgánů určit celní hodnotu na základě hodnoty transakce u stejného nebo podobného zboží, vyváženého „ve stejnou dobu nebo přibližně ve stejnou dobu“ jako zboží, které je hodnoceno, je nutno chápat právě s ohledem na tyto cíle.

70 Konkrétně je cílem požadavku zohlednění hodnoty transakce zboží vyváženého „ve stejnou dobu nebo přibližně ve stejnou dobu“ jako zboží, které je hodnoceno, zajistit, aby byly zohledněny transakce, které se uskutečnily k datu dostatečně blízkému datu vývozu, aby se zabránilo riziku podstatné změny obchodních praktik a tržních podmínek, které ovlivňují ceny hodnoceného zboží.

71 Celní orgán tak v zásadě může zohlednit pouze hodnoty transakcí u stejného nebo podobného zboží prodávaného na vývoz do Unie za dobu jím stanovenou na 90 dnů, z nichž 45 dnů připadá na dobu před proclením a 45 dnů na dobu po proclení zboží, které je hodnoceno. Toto období se totiž jeví jako dostatečně blízké datu vývozu, aby se zabránilo riziku podstatné změny obchodních praktik a tržních podmínek, které ovlivňují ceny hodnoceného zboží. Pokud tedy uvedený orgán dospěje k závěru, že vývozní operace týkající se zboží, které je stejné nebo podobné zboží, které je hodnoceno, uskutečněné během tohoto období, mu umožňují určit celní hodnotu tohoto zboží v souladu s čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) celního kodexu, nemůže být v zásadě povinen rozšířit svůj průzkum, aby do něj zahrnul vývozy stejného nebo podobného zboží uskutečněné mimo toto období.

72 V případě neexistence vývozů stejného nebo podobného zboží uskutečněných během tohoto období 90 dnů musí celní orgán zkoumat, zda takové vývozy byly uskutečněny během delšího období, ale nikoli příliš vzdáleného od data vývozu zboží, které je hodnoceno, za předpokladu, že během tohoto delšího období zůstanou obchodní praktiky a tržní podmínky, jež ovlivňují ceny zboží, které má být hodnoceno, v podstatě stejné. Pouze v případě, že celní orgán dospěje k závěru o neexistenci takových vývozů, který podléhá přezkumu ze strany vnitrostátního soudu, může postupně použít metody určení celní hodnoty stanovené v čl. 30 odst. 2 písm. c) a d) celního kodexu nebo, pokud to není možné, v jeho článku 31.

73 Na čtvrtou otázku je tedy třeba odpovědět tak, že pojem „vyvážené zboží“ „ve stejnou dobu nebo přibližně ve stejnou dobu“ jako zboží, které je hodnoceno, uvedený v čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) celního kodexu, musí být vykládán v tom smyslu, že při určování celní hodnoty podle tohoto ustanovení může celní orgán použít pouze údaje týkající se hodnot transakcí za období 90 dnů, z nichž 45 připadá na období před proclením a 45 po proclení zboží, které je hodnoceno, za předpokladu, že vývozní operace zboží do Unie, které je stejné nebo podobné zboží, které je hodnoceno, uskutečněné v průběhu tohoto období umožňují určit celní hodnotu posledně uvedeného zboží v souladu s tímto ustanovením.

K nákladům řízení

74 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

1) **Článek 30 odst. 2 písm. a) a b) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, musí být vykládán v tom smyslu, že při určování celní hodnoty podle tohoto ustanovení může celní orgán členského státu využít pouze údaje obsažené ve vnitrostátní databázi, do které vkládá údaje a kterou spravuje, a nemusí, jsou-li tyto údaje pro tyto účely dostatečné, použít informace od celních orgánů jiných členských států nebo orgánů a útvarů Evropské unie, aniž je dotčena možnost, pokud tomu tak není, aby uvedený celní orgán zaslal těmto celním orgánům nebo unijním orgánům a útvarům žádost za účelem získání dodatečných údajů pro toto určení.**

2) **Článek 30 odst. 2 písm. a) a b) nařízení č. 2913/92 musí být vykládán v tom smyslu, že celní orgán členského státu může při určování celní hodnoty vyloučit hodnoty transakcí týkající se jiných transakcí žadatele o celní odbavení, i když uvedené hodnoty nebyly zpochybněny tímto celním orgánem ani celními orgány jiných členských států, za podmínky, že zaprvé stran hodnot transakcí týkajících se dovozů do tohoto členského státu je uvedený orgán předtím zpochybní podle čl. 78 odst. 1 a 2 nařízení č. 2913/92 ve lhůtě stanovené v jeho článku 221 a postupem podle článku 181a nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Komise (ES) č. 3254/94 ze dne 19. prosince 1994, a zadruhé v případě hodnot transakcí týkajících se dovozů do jiných členských států odůvodní tento celní orgán toto vyloučení v souladu s čl. 6 odst. 3 nařízení č. 2913/92 odkazem na skutečnosti, které mají vliv na jejich věrohodnost.**

3) **Pojem vyvážené zboží „ve stejnou dobu nebo přibližně ve stejnou dobu“ jako zboží, které je hodnoceno, uvedený v čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) nařízení č. 2913/92, musí být vykládán v tom smyslu, že při určování celní hodnoty podle tohoto ustanovení může celní orgán použít pouze údaje týkající se hodnot transakcí za období 90 dnů, z nichž 45 připadá na období před proclením a 45 po proclení zboží, které je hodnoceno, za předpokladu, že vývozní operace zboží do Evropské unie, které je stejné nebo podobné zboží, které je hodnoceno, uskutečněné v průběhu tohoto období umožňují určit celní hodnotu posledně uvedeného zboží v souladu s tímto ustanovením.**

Podpisy.